



Кума лиса.

Кума лиса двадни става,
Както гладна ходи,
И изъ гжстата джбрава
Всѣки кжтъ прѣброди.

Ехъ, че лѣтосъ харно бѣше,
Вредомъ бѣ зелено,
Месо всѣкога ядѣше,
И не бѣ студено.

Днесъ отъ студъ и гладъ горката,
Сѣкашъ е прѣбита,
Зеръ не вижда ли гората,
Че е въ снѣгъ зарита.

Ту прозява се отъ трѣпки,
Ту червенъ грѣбъ тѣрси,
Ту забѣрзва съ леки стѣпки,
Пакъ храна да тѣрси.

Вчера куче я сподави,
Днесъ видѣ капана,
Кумчо вѣлчо пѣкъ остави,
На врата ѝ рана.

Кума лиса се тѣй гладна
Малко-много скита,
До като най-сетнѣ падна
Отъ ловець убита

В. Ив. Стояновъ.